

A'

CSÁSZARI és KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ Bétsben, Kis - Asszony - Hāvának
31-dik napján. 1792.

Hadi Történetek.

Tegnap érkezett a' Fő Hadi Kántzelláriához, *Austriai Belgyiomból* egy Kurir, következendő értelmű győzedelmi tudósítással:

Luxenburg Várunkhoz mintegy három mérttföldnyire fekvő, *Longvic* nevezetű Erösségeket a' Frantziáknak meg-szállotta Gróf *Clerfait* Vezérünk, 's fel-kivánta. De a' Frantzia Kommendáns, erejéhez bizván, azt izente, hogy ő óltalmazni fogja magát. Aug. 22-dikén tehát ágyúzáshoz kezdetett Gen. *Clerfait*, olly rettenetes módra, hogy ki nem állhatván azt a' Frantziák, kén-
Y le-

lenítették fel adni a' Várat, némelly kötések alatt, mellyek között egy a' volt, hogy a' meg győzetett Fr. őrizet jöjjön ki Aug. 24-dikén a' Várból, rakja le fegyverét a' Várfoka alatt, 's oszollyon az Ország-nak déli részére, olly maga le kötelezésével, hogy ezen háborúban nem fog többé fegyvert ellenünk.

Lotharingiában fekvő *Sirk* (*Sirques*) nevezetű Frantzia Városnak, és Várnak, a' *Prussziai* előjáró Sereg által lett meg-vételét, jeles diadalomnak írja a' *Berlini* Újság. Mert ámbár alkalmas, és mindennemű szükséges hadi dolgokkal fel-készített Erősség lett legyen is ez, úgymond, még is meg-vették azt, mindjárt a' leg-első neki-izaladás által a' Prusszusok, minekelőtte el érkeztek volna az ágyúk; és nem vesztettek többet egy Huzárnál. Frantziák ellenben, sokan estek-el; azok között egy Tiszt is. Negyvenen el-fogattak, egy Tiszttel együtt. Hogy meg-menthessék a' többek életüket, 's szabadságokat: kötélen eresztgették-le magokat a' Vár hátulsó részén, 's úgy illantottak-el. Egy ágyút, egy zászlót, 's száz puskánál többet; e' felett sok puska-port, és más hadi készüléteket is nyertek a' Prusszusok. Nagyobb része a' *Sirki* Lakosoknak, barátságos indulatot mutatott a' Prusszus Regementekhez. Ezek, a' Prussziai Manifestumot fel-raggatták mindenütt a' Városban. — Mivel közel volt a' diadalmas Sereghez az érdem' meg-jutalmaztathatója, t. i. maga a' Király: tehát *Wolffradt* Huzár Reg. béli Kapitány *Erichson*, és Hadnagy *Flam*.

Flammenroth mindjárt azon melegiben, az úgy neveztetett *Érdem-rendjével* tilteltettek meg.

Egy *Trieri* tudósítás szerént, *Saarlouis* Városa is (melly, hasonlóképpen *Lotharingiában* fekszik, a' *Saar* vize mellett) a' Prusszusok' hatalmában vagyou már. — Következõ módõn adja - elõ az említett tudósítás, ezen derék Erõsségnek el-foglalását: Mihelyt közelgetett a' Prusszus elõljáró Sereg, Gen. Lieut. H. *Hohenlohe*' vezérlése alatt, *Saarlouis* Városához: hozzá fogott leg-ottan annak ágyúzásához. Nehány tüzes golyóbisoknak bé-lövése után, mindjárt el kezdett égni a' Város sok helyeken. Ezt látván a' benn lévõ Örizet, tsak hamar fejer zászlókat lobogtatott- ki a' tornyokból, annak jelentésére, hogy kéz, magát szép szerént meg-adni, 's fel-nyitotta a' kapukatis, a' Prusszusoknak bé-botsátása végett. Azonban, hamis vólt a' lelkek a' Frantziáknak. Mert rendekben állva várták a' Prusszusokat, 's mihelyt bé-érkeztek azok a' Városba, mindjárt nekik estek nagy tüzességgel. A' Lakosok is minden felõl lötték õket, úgy hogy zápor essõ módjára szállott reájok a' golyóbis, 's kéntelenek vóltak vissza vonni magokat a' Városból; melly alkalmatossággal kemény sebet kapott a' karján a' Kormányozójok H. *Hohenlohe*. — Neki mérgesedvén a' Prusszusok, újra hozzá fogtak a' Város' vivásához, 's kevés idõmúlva bé is rontottak abba szerentséssen. Meg-adta ezen bóldogtalan Város az árrát, mind örizctestõl eggyütt, a' Hadi Törvény'

meg-rontásának, 's a' tsalárdkodásnak; mert a' Pruffzusok minden kiméllés nélkül ölték, vágták, valaki szemek eleibe akadt, 's az egész Városnak szabad tetfzések szerént való fel-prédálására nyertek engedelmet Vezér-jektől.

Ama' hires Jakobinus Generálissok a' Frantziáknak *Dumourier*, hármasszerentsét próbált, az *Aufiriai Belgyiomban* vitézkedő Népünk ellen Auguft. 15-dike' éjtszakáján; de egy se sült el, a' három próba között. *Merlain* Várunktól, 61 Ember veszteséggel verettek vissza, mintegy 600 ig való Katonái; *Bittermont* helységünkhöz 150 Embere jött vólt, 's 10 héjján ballagott onnan vissza. — *Kis-Dornicktól*, úgy vissza szaladtak 250 Vitézei, hogy a' golyóbis sem érhetette őket. *Baroncelli* Kapitányunk, éppen szaladások közben bökkenet reájok, 's hevennyiben hármat közzölök a' más világra marsiroztatott. — Nékünk, az első tsatában semmi kárunk nem vólt; a' másodikban, egy Vadászunk sebesített meg, egy más pedig, mivel nagyon elő talált menni, el-fogatott; a' harmadikban egy Vadászunk kapott sebet a' karján, de nem nagyot.

Lafayette

Frantzia Hadi Vezér, botránkozásnak kövé kezdett lenni egy időtől fogva, a' Jakobinusok' szemei, következésképpen a' Párisi tsötselék Népé előtt is, melly, két három esztendővel még ez előtt tsak nem imádta *Lafayettet*. Bizonyosan vagy a' más világra, vagy leg-alább az *Aureliánumi* tömlötzbe küldötte vólna is már ezt a' nagy Embert,

a'

személyes látására, 's tisztelésére tud. ill., különbkülönbféle Méltóságoknak nagy számú sokasága főrrött öfzve Júliusnak 9-dikére *Würtzburgba*. Senki sem jelent meg buzgóbb indúlattal ezen Öröm - inneplésre: mint *Hohenlohe* Hertzegné, született B. *Revitzky* Asszony — ez a' természetnek remek munkája — kit minekutánna sok gazdag ajándékival szeretett már kezdetképpen is az Isteni-gondviselés, végtére özvegy Magyar Fő Nemes Asszonyságból, Német Hertzegi Méltóságra emelt. Véle voltak a' Hertzeg-Asszonnal, kedves Hertzegi Férje, 's két öregebb Fijai, és Kis-Asszonyai; az első házasságából való Fiával, R. Sz. Bir. Gróf *Beöthi Imre* Úrral. — A' millyen édes Atyai indulatját tapasztaltatta kedves Nemzetünkkel *Budán* a' mi jó Királyunk, ugyan azon érzékenységekkel beszéltette a' H. Asszonynak, azt a' költsönös bizodalmat, hajlandóságot, és szeretetet, melly uralkodik ő Felsége, és a' hív Magyar Nemzet között. — „*A' mit velem, 's érttem tettek az én Magyarjaim, így szóllott a' többek között a' kegyes Fejedelem, azt soha el nem felejttem; de tudom, hogy ők se fogják el felejtteni, a' mit én tettem velek.*“ — A' Fels. Királyné is, Anyai indúlattal emlékezett Nemzetünkről. — A' Püspöki Palotában volt fényes Gyülekezet, egészen a' Hertzeg-Asszonyra függefztette szemeit, 's nagy figyelmetességgel halgatta, melly édesdeden beszéllgettek véle ő Felségek, a' Magyar Nemzetnek nagy, nemes, és jó - szivűségéről. A' Hertzeg - Asszony, egészen el-fogódott örömében, 's még most

most is alig talál szókat, akkor származott, 's örökre meg-maradandó érzékenységeinek ki-nyilatkoztatására. „Eddig is nagy örömmel teltem - el, úgymond, valahányszor Magyar származásom meg-fordúlt elmém-ben: most már, még nagyobb szerentsém-nek, és ditsőségemnek tartom, hogy én is azon Nemes Nemzetből valónak mondhatom magamat, melly, éppen olly időben adta példás remekjét, jó Fejedelme eránt való mély tiszteletének, 's buzgó szeretetének; midőn ama' hires, és a' pallérozott Nemzetek között magát elsőnek tartó Frantzia Nép, úgy bán tulajdon veszedelmére, a' maga szelid, 's engedelmes szivü, és mindenre kész Királyával; mint egy gonosz lelkü, 's a' természet' szavára meg-siketültt rossz Fiú, a' maga jóltévő édes Attyával, nem irtózván azt meg-szidalmazni, 's rongálni. — A' Felségekkel való egész beszéllgetés közben, mellette állottak a' Hertzegné mellett kedves Magzatai, kiket minekutánna figyelmetessen meg-nézett volna a' Felséges Tsáfzár, azt kérdi tőle: ha vallyon Magyar vér volna é azokban is? melly nyájas kérdésre azt feleli hevennyiben a' Hertzegi édes Anya: „Felséges Uram! bizony több ezekben a' Magyar vér, mint a' Német; egyébaránt, a' mi az Attyok' véréből vagon is benne, az is, mivel *Hohenlohe*-vér, szint' olly hív, valamint a' Magyar.“ — Ezen Amazoni, 's egyszersmind igen elmés válaszra, meg-mosolyogta magát ő Felsége. — A' mit tart saját Gyermekeiről a' Hertzegné, hogy t. i. több benne a' Magyar vér, mint a'

a' Német; annak igazságát magam is tapasztaltam: mert valósággal, egész magokviselésekből ki-tör azoknak; a' Magyar vér. A' leg-öregebbik Fia a' Hertzegnének, H. *Hohenlohe Károly*, tsak 17 esztendős; még is tele van már Katona-tüzzel, 's alig várja, hogy vóltaképpen meg-felelhessen azon tisztségnek, mellyel fel vagy on ékesítve. Fő Strása-Mester t. i. egy *Frankóniai* gyalog Regimentben. Főképp' a' miólta szerentséje vólt nékie, *Ferentz Tsászárt* meg-esmérni, 's hallani, melly kegyessen beszéllgetett ez a' Nagy Fejedelem az ő édes Anyjával: azóltá még inkább buzog, és mindég azt sohajtja, hadd lehessen néki vérivel szolgálni a' Német Birodalom' Fejét. Sok küszködése van vele az édes Anyjának, kinek itélete, 's akaratja az, hogy végezze előbb az Iffjú Hertzeg, tanulását, 's úgy álljon ki a' Mász mezejére. Az Iffjú Hertzeg, azt mondja az édes Anyjának: „Eddig, kedves Anyám vólt nékem leg-gyönyörködtetőbb tárgyam a' Világon; de a' miólta kedves Tsászáruink' látásához vóli szerentsém, már nem tsak kedves Anyámban határozódik szeretetem, hanem majd szintén abban a' mértékben kiterjed *Ferentz Tsászárra* is.“ A' több Gyermekei is a' Hertzegnének, minden-napi elmúlhatatlan kötelességeknek tartják, hogy a' Tsász. 's Kir. Felségnek életéért, 's egész Házának virágzásáért imádkozzanak.“

Magyar Ország.

A' Septemvirális, és Királyi Tábláknak, Aug. 22-dikén vólt az első Ülések.

Budán

Buddn, a' Rátz-Városban tűz támadt Auguſt. 21-dikén eſtvéli 5 óra után. Hogy több ház nem égett el hatnál: nagy eſzközei vóltak ennek, Hg. *Koburg*, és az Ország-Birája, ki is a' maga lovain küldött mindjárt egy vízi-puskát a' tűzhöz, 's maga is oda nyargalt; és hogy dologra serkentsen mindent, saját példájával, le szállott a' lováról, 's vizet vitt egy Nap-számosnak.

Ezen hónapban, két Magyar Méltóságok károsodtak meg tűz által. Egyik, Gróf *Zichy Iſtván* ö Nsága, kinek, *Csicsó* nevezetű *Csallóközi* Jólzáágában, tiz ezer forintnál többet értt aſztágjai, kazaljai, 's épületei égtek-el Auguſt. 11-dikére virradóra. — A' másik, *Eſzterházy Antal* ö Hertzegsége, kinek, *Szarukő* (*Hornſtein*) nevezetű Soprony Vármegyei helységébe bé-ütött Auguſt. 23-dikán a' menykő, 's a' más helységekből oda hordott takarmányt, feles számú házakkal együtt porrá tévén, több kárt okozott két ſzáz ezer forintnál.

Tolna Vármegyéből, Auguſt. 10-dikén: Egynehány Kérdéseket kívántam közleni az Urakkal. Talám nem leſz ſikeretlen, azoknak a' *Magyar Hírmondóban* való olvasása:

1.) Lehet é azt igaz Feleſégnek mondani, a' ki, a' mit az Ura keres, tsetsebeſére veſztegeti?

2.) Szabad é a' Nagyságos, és Tekintetes Aſzzonyoknak, orsót, tőt, főzőkalánt kezekbe venni?

3.) Igaz Nemes é az, a' ki idejét pipázásban, vadáſzatban, vagy roſz ſzemélylyekkel való társalkodásban tölti?

4.)

- 4.) Gavallérság é adósságot tenni?
- 5.) Lehet é emberséges Ember, a' ki nem igaz Keresztyén?
- 6.) Nem változik é az erkölts, az öltö-zettel?
- 7.) Magassabb é az a' Kis-Affzony, a' kinek magas stéklije (tzipő-sarka) van?
- 8.) Mitsoda Uraság az, a' melly mindent hitelben hozat?
- 9.) Úr é az mind, a' kinek szolgája van?
- 10.) Okosság é a' Kalmártól, ha több észtendőkre hitelbe ad?
- 11.) Nagyobb hiba é a' Papban, ha tzifra, mint ha ronda?
- 12.) Illik é egy főfő Emberhez, a' kire sok szem néz, meg-verní a' Feleségét?

Elegyes Történetek.

Béts. Auguszt. 27-dikén, *Reue mildert Verbrechen* (Kissebbíti a' meg-bánás a' vétket) tzimü új Darabot jádzottak leg-először az Udvari Teátromban, a' Nézőknek nagy megelégedésekre. Ezt, méltán lehet az *Embergyülölés, és meg-bánás'* (*Menschenhass und Reue*) mássának nevezni. A' Szerzője, *Veikard Marianna Sófia*, kinek az Attya, esmeretes a' tudós Világ előtt, *Der philosophische Arzt* (*A' böltselkedő Orvos*) nevü derék Munkájáról.

Első Királyunk, Ditső Szent *ISTVAN'* Innepe-napján, Sz. Györgyi Plébános Tisz. *Tsida József* Ur prédikállott a' Magyar Nemzet' Templomában. Ki-jött a' prédikáltziója nyomtatásban is, következő tzim alatt:

Szent

Szent István Magyarok' első Ditsösséges Királynának Ditsérete, melyet Bétsben, a' Nemes Magyar Nemzet' Nemzeti Inneplése' alkalmatosságával élő nyelven mondott Tsida József, Györi Pap, Sopronyi Sz. Györgynek Lelki Pájtora. Kis - Asszony - Havának 26-dik napján, 1792 dik Észkendőben. Nyomt. Bétsben, a' Süket-némák' Typografiájában 1792. 8-ad rétb. 39 oldal.

A' *Prágai* Koronázás' alkalmatosságával, következő szép Versezettel tisztelte jó Királyunkat, Gróf *Teleky József* ő Exc. ja:

De Francisco II. Aug. Rom. Imperatore, et Hungariae, Bohemiaeque Rege, die IX. Augusti, MDCCXCII. Pragae tertium inaugurato.

Impositum tibi ter jam nunc diadema videre

Contigit, o! populi spesque decusque tui.

Ast si quaeris, ut haec nobis tua festa placebant?

En paucis animi candida sensa mei:

Tu Franciscę places semper; solennia tantum

Nunc semel, et nunquam jam placitura scias.

Posteritas tamen haec si rursus sera videre

Debeat, et fatis ingemere illa suis;

Fac, possit venturo ad fascas maesta Nepoti

Dicere, cum funus duxerit ipsa tuum:

Trajano melior sis; non hoc Principe, cui,

Optimus ut fias, sufficit esse parem.

J. C. T.

A' *Portugalliai* Királyné' gyógyítását, félbe hagyta Dr. *Villis*, 's ezen hónap' elein vissza szándékozott *Londonba*. Azt mondja, hogy az *Udvari Embereknek* ő hozzája, mint *Idegenhez*, és *Protestáns*hoz való bizodalmatianságok, nagy akadályára vólt néki, a' Királyné' gyógyításában. Egy *Coimbrai* Portugallus Doktor orvosollya már most a'

Ki.

Királynét, de a' Doktor *Villis'* rendelése szerént.

Mediolánum körül, egy ember - evő *Hyéna*, rútol öldösi egy darab időtől fogva a' Gyermekeket.

A' különben is sebhedt szívü *Lengyel* Királyt még inkább keseríti az, hogy némely maga gondolatlan része a' Nemzetnek úgy beszéll felöle, mint *Haza - árulója* felöl.

*Frantzia Ország*nak

mostani zavaros környülállásai, alkalmatos-
ságot szolgáltatnak minékünk ezen Kérdésnek
fel-tételére:

Miben különböz az okos szabadság, a' Jakobinusi szabadságtól?

Felelet. Az okos szabadság áll, a' mint tudjuk, mind azoknak tselekedésében, mellyeket a' Törvény meg nem tilt; a' *Jakobinusi szabadság* ellenben, az Isteni, 's Emberi Törvények által meg tiltott tselekedeteknek minden tartalék nélkül való elkövetésében. Az okos szabadság ki-terjed a' Polgári Társaságnak minden Tagjaira; a' *Jakobinusi szabadság* ellenben, tsupán magokra a' Jakobinusokra. — Másnak, ő rajtok kívül, nem szabad se irással, se szóval, se semminémü tselekedettel ki-nyilatkoztatni a' maga értelmét; a' midön ök, teli torokkal kiáltják a' magokét, nem tsak *Frantzia Országban*; hanem más részeiben is a' Világnak. — Néhai Had - Minifter Gen. *Narbornét*, tsak azért vettette tömlötzbe az uralkodó Párisi Jakobinusság, mivel, személyét el-változtatva ment bé azon rekefz-
té-

tékébe a' N. Gyűlése' palotájának, mellyben a' vérontás' napján, úgymint Aug. 10-dikén tartózkodott vala a' szzerentsétlen Királyi Familia. — A' Konstituzió' nagy Oszlopát *Lafoyettet* nem egyébért kereste halálra a' Jakobinusság, hanem csak azért, mivelhogy mert szólani, az ő gonosz, és Haza-rontó szándéka ellen. — A' Párisi Nép. sepredéke — ez, a' Jakobinusságnak oktan eszköze — bé rontott Aug. 13-dikán, mind azon könyvnyomtató műhelyekbe, mellyekben a' Nem - Jakobinusi Újságok adattak - ki, szörnyü pulztításokat vitt véghez azokban, 's az Újságok' nyomtatványait mind ölzve égette. — Meg engedte végre a' Nemzeti Gyűlése által, ez a' hatalmas fene vad — a' Jakobinusság — minden Magistrátusoknak (a' kik most, általán fogva Jakobinusok), hogy a' gyanús Polgárok' házaiknak minden zegét zugát ölzve - kerestethessék. — A' közelébbi támadáshoz is, melly történt Aug. 10-dikén, előre hozzá készült volt a' Jakobinusság, hogy régen forralt álnok szándékát végre-hajtathassa, a' fel-fegyverkezett Nép által a' Kir. Palotában. De tudtára esvén ez, az Udvarnak, hozzá készítették magokat az ellentálláshoz a' *Helvetus* Testörzők is, a' Király' részén lévő feles számú Nemességgel, és a' Nemzeti hív Testörzőknek egy részével együtt; kik midőn látták volna tehát, hogy ágyúkkal omlik a' pártos Nép, a' Kir. Palota felé: reá löttek, 's mindjárt egy nagy rakást le-ejtettek belőle. Eppen ezért dühösödött osztán úgy neki a' Nép, hogy minekutánna bé-ronthattott

tott

tott egyszer a' Kir. Udvarba, ölt ott mindent, valakit tsak benn talált; pufztított, 's gyújtott, és a' meg-öletett Helvetus Testörzöknek testeikből ki-szaggatta a' sziveiket, 's azokat hegyes rúdakon hordozta széllyel az úttzákon.

A' Korona - Örökösének, tsak azért nem rendelt különös Nevelőt a' Jakobinusság, mint akarta vólt előbb: mivel később, egyenessen arra határozta a' dolgot, hogy *Respublikát* (Közönséges Társaságot) tsinállyon *Frantzia Országból*: melly esetre, nem fogna semmi szükség lenni a' Korona-Örökösére.

Lehetetlen, hogy soká gyakorolhassa a' Jakobinusság a' maga szabadságát, vagy is inkább bolond vakmerőségét, úgymint a' mellynek meg-gátolására köteleseknek esméri magokat a' Fejedelmek, mind magokért; mind a' Köz-jóért, mellyet az ő gondviselésekre bizott az Isteni Gondviselés. — A' *Római*, és *Pétersburgi* Udvarok, újra kéri a' *Spanyol* Királyt, hogy kaptsollya ő is egybe magát, a' *Frantzia* Dolgokra nézve öszve-szövetkezett több Fejedelmekkel. A' *Nagy-Britanniai* Követ is el-készült már ezen hónapnak közepe tájján *Párisból*, annak jeléül, hogy az ő Udvara is fel-kél a' *Jakobinismusnak* — ennek az Európa' egész pestisének — ki-irtására. — Sőt a' *Frantzia* Katonaságot magát is kötelezi saját esküvése, hogy ne tsak ne hadakozzon a' Jakobinusok mellett; hanem hogy ellenek fordítsa fegyverét. Mert meg-esküdött, hogy hív lessz a' Törvényhez, és a' Királyhoz: ennek pedig mind kettőnek ellensége a' Jakobinusság.

Erdély Ország.

Közép Szolnok Vármegyéből, Tasnádról,
 Augusztusnak 15-dikén.

„Vármegyénkben, e' folyó Augusztus' 9-dikén meg-esék az úgy nevezett *Girás Szék Zilahon*, a' hol, az *Erdélyi Ország-Gyűlésre*, Követeknek ki-neveztetének: *Fő Szolga-Biró Csomós Mihály*, és *Baranyay Fál Urak*. Szokott ezen Vármegyében lenni két Ord. Vice. Ispány, mint mostanság valának *Hatfaludy Ferentz*, és *Büdöskúti Imre Urak*. Auguszt. 10 dikén önként le-mondának ezek hivatalyokról mind ketten, el-bútsú-zának, és a' Gyűlést oda hagyák; melly szerént Vice-Ispányok nélkül maradánk, míg nem 11-dikben, *Gróf Tóldy Zsigmond Fő-Ispány Ur*, *Szodoray Zsigmond Urat* állította elől, az Al-Ispányi kötelességnek tellyesítésére, a' ki nem rendes V. Ispány ugyan még, de Isten segéllye reá, mint-hogy azon Hivatalnak meg is tud könnyen felelni. “

Maros-Vásárhelyről, Auguszt. 10-dikén.

Nagy méltóságú, és minden tiszteletre méltó Gubernátora Erdély Országának, *Gróf Bánffy György* ő Kegyel. sége, *Udvarhelyről Kolosvárra* lett vissza-menttében méltóztatott Városunkba térni, mellybe, mind *Ns Maros-Széki* feles Nemesek, mind Városiak által kísértetvé-n-bé, ma éppen 12 órakor érkezett a' Szék-házához, a' hol a' Papi, és Világi Rendek, úgy a' Katonaság is készen várták el-fogadás végett. Nem sokára ebédhez ült, *Gróf Toldalagi Ferentz Fő Tiszt Ur* ő Nságánál. Ebéd után meg-jelentek,

ő Ksége' tisztelet-tételére, az Oskolai Ifjú-
 ságok, Elöljáróikkal ilyen móddal: Az
 Ifjúság, a' Szék-ház előtt hosszú rendben
 állott. A' Főtisz. Plebános, és az Oskolák Elöl-
 járója, a' T. Tanító Urakkal, és némelly
 válogatott Ns Ifjakkal, kik között voltak
 B. *Josika János*, és Gr. *Lázár József* Úrfiak,
 fel-mentek Gubernátor Úr ő Ksége' közön-
 tésére, kiket midőn rendre meg-kérdezett
 volna ő Ksége, jelentetett, hogy az egész
 Tanuló Ifjúság rendben áll, ő Ksége' tiszte-
 letére; mellyre ki-tekintvén a' kegyes Mél-
 tóság az ablakon, az Ifjúságtól három
Vivat! fel-kiáltással közöntetett; mellyet
 midőn igen kedvesen vett volna ő Kegy.sége,
 betsülettel meg-közönte ezen tisztelet-tételt;
 és azon pompával, mellyel bé-jött vala,
 ki-indúla Városunkból *Radnoth* felé. Ő
 Kegy.ségével volt igen kedves Leánya is,
 Gr. *Bánffy Mária* Asszony, kedves Férjével,
 válogatott erköltsökkal, 's nagy remény-
 ségű tulajdonságokkal ékes G. *Rhédei Rhédey*
János Úr ő Nságával. — Több kísérői között
 ő Kségének, nevezetesebbek voltak: Fő Pro-
 vincialis Kommisszárius Gr. *Béthleni Bethlen*
Sándor Úr ő Nsága, és Cancell. Gubern.
 Consil. Mélt. *Székely Dávid* Úr. Nem tsudál-
 hattuk, és betsülhettük elegendőképpen,
 Gubernátor Úr ő Kegy.ségében, nagy mél-
 tóságát ékesítő alázatosságát, és mindenek-
 hez le-botsátkozott kegyességét, mindenekre
 okos, bölts, fontos, és nyomtatásra méltó
 feleleteit. Éllyen szerentséssen!

